

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci vyžiadanej osoby **A. W.** v konaní o európskom zatýkacom rozkaze prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 26. marca 2014 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. marca 2014, sp. zn. 4Ntc 1/2014, o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **A. W.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, uznesením zo 6. marca 2014, sp. zn. 4Ntc 1/2014, rozhodol, že podľa § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z., o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) európsky zatýkací rozkaz vydaný dňa 2. augusta 2013 na Trestnom súde v Bolzane (Tribunale penale di Bolzano Ufficiou del Giudice per le Indagini Preliminari) Talianska republika pod sp. zn. 5128/12 R.G.N.R. – 1446/13 R.G. G.I.P. na vyžiadanú osobu A. W., nar. X., trvale bytom B., Slovenská republika, t.č. vo vydávacej väzbe v Ústave na výkon väzby v Bratislave, pre dva trestné činy, a to zločinného spolčovania podľa § 416 talianskeho Trestného zákona a pokusu krádeže s priťažnením podľa § 56, § 110, § 624 ods. 1 a § 625 ods. 2 – 5 talianskeho Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ R. L., T. E., K. J., J. J., G. A., M. A., B. P., K. T., L. J., K. B., W. A., B. P., B. R., T. M., T. V., B. R. vytvorili zločineckú skupinu a spolupracovali s ďalšími osobami, ktoré je ešte potrebné identifikovať. Ich cieľom bolo zadávanie objednávky krádeží, vrátane krádeží závodných bicyklov. Táto zločinecká skupina rozčlenená do menších, na seba nadväzujúcich

skupín s logistickou základňou na Slovensku a v okolí B., tovar kradla na talianskom, nemeckom, švajčiarskom a rakúskom území (v okrese B., B. - D.- M.). Používala pritom automobily typu minivan alebo station wagon, na ktorých boli vymontované zadné sedadlá, čím sa vytvorili väčšie nakladacie plochy na prevoz ukradnutých bicyklov. Tiež telefóny s kartami SIM, ktoré boli zakúpené v Rakúsku, GPS zn. Garmin k príjazdu do miest, kde sa konali cyklistické preteky. Pre vzájomnú komunikáciu počas krádeží používali vysielacky Walkie talkie. K demontáži bicyklov používali nástroje ako vŕtačky, šroubováky, kľúče a podobné náradie. Internetové stránky využívali na predaj odcudzených bicyklov na území iného štátu. Z výsluchu L. R. rakúskou políciou v súvislosti s krádežami vyplýva, že táto zločinecká skupina je stále činná.

2/ V súčinnosti s K. B. a B. P. páchal skutky, ktorých cieľom bolo preukázateľne získať prospech a zmocňovať sa počas nočných hodín bicyklov uskladnených v suteréne Hotela S. v meste M. (TN) pri príležitostiach organizácie cyklistických pretekov v tomto meste, so snahou násilne vniknúť do miestnosti po vylomení dverí prineseným nástrojom, čo sa im nepodarilo uskutočniť len preto, že majiteľ hotela nechal namontovať posilnený zámok; konania sa dopustili za prítlačujúcich okolností spočívajúcich v násilí vykonanom na veci, využití nočných hodín tak, aby osobná i úradná ochrana bola sťažená a činu sa dopustili v trojici; **sa v v k o n á .**

Proti tomuto uzneseniu podal A. W. bezprostredne po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť z dôvodu uvedeného v ustanovení § 23 ods. 1 písm. b/ zák. č. 154/2010 Z.z. o EZR, ktorú bližšie neodôvodnil.

Spisový materiál v predmetnej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na rozhodnutie o tejto sťažnosti podľa § 22 ods. 8 zák. o EZR, dňa 24. marca 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1 sťažnosť má odkladný účinok.

Z dikcie ustanovenia § 23 ods. 1 písm. b/ zákona o EZR vyplýva, že vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta, ak vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok, právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vyneseny.

I keď vyžiadaná osoba A. W. v sťažnosti namietaný dôvod bližšie obsahovo nekonkretizoval, z jeho predchádzajúcich písomných podaní, vrátane vyjadrenia zo 4. marca 2014 k návrhu prokuratúry na vykonanie EZR je zrejmé, že sa týka skutku pod bodom 2/ európskeho zatýkacieho rozkazu. Tvrdí, že o tomto skutku už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Súdu v Trente, takže vykonaniu EZR bráni prekážka „res iudicata“.

Krajský súd, ktorý rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením o vykonaní EZR v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že nezistil dôvod na odmietnutie vykonania EZR podľa § 23 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o EZR. Neprijal tvrdenie vyžiadanej osoby o prekážke rozhodnutej veci (skutok pod bodom 2/ predmetného EZR), keďže justičný orgán štátu pôvodu takéto rozhodnutie krajskému súdu do konania verejného zasadnutia nepotvrdil.

K tomuto záveru krajského súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva nasledovné:

Odhladnuc od toho, že predmetný európsky zatýkací rozkaz sa nevzťahuje len na skutok pod bodom 2/, ale aj na skutok pod bodom 1/, z obsahu spisu je zrejmé, že skutok uvedený v rozsudku Súdu v Trente, na ktorý poukazuje vyžiadaná osoba, bol spáchaný v M. dňa 8. septembra 2012 (č.l. 73 spisu), zatiaľ čo skutok pod bodom 2/ obsiahnutý v predmetnom EZR mal byť spáchaný iného dňa, konkrétne 9. septembra 2012. Uvedená skutočnosť vyplýva z originálu EZR (č.l. 96 spisu) a len nedôslednosťou jeho prekladu do slovenského jazyka v preklade chýba (č.l. 109 spisu).

Správnosť záveru krajského súdu o tom, že nie je dôvod pre odmietnutie vykonania EZR v konečnom dôsledku potvrdzuje aj dodatočne zaslaný prípis zástupcu Eurojustu z 11. marca 2014 (č.l. 153 spisu), že podľa odpovede talianskej strany Súd v Trente rozhodoval o iných trestných činoch.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby A. W. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. marca 2014

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová